

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΑΠΟΚΟΡΩΝΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΙΩΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΟΥ

Του κ. ΣΤΥΛ. ΠΑΝΗΓΥΡΑΚΗ

τον

Η Επανάσταση του Θερίσου ήταν «βότσαλο στη λίμνη» του Κρητικού ζητήματος. Τάραξε τα νερά της διεθνούς διπλωματίας που λιμνάζαν. Της Τουρκίας που έκανε τό κάθε τι για να εμποδίσει τη λύση του σύμφωνα με τόν ανθρώπινο και τόν Θείο δίκαιο. Της Ελλάδας που ξύπνησε επιτέλους, από τόν συνήθη μακάριο ύπνο της. Τών «προστάτιδων» ή Μεγάλων Δυνάμεων, όπως ανάλογα με τήν περίπτωση τις αποκαλούσαμε ή αποκαλούσαν αυτές τούς εαυτούς των έξι στήν αρχή, τέσσερις αργότερα — Αγγλία, Ρωσία, Γαλλία και Ιταλία — μετά τήν αποχώρηση της Γερμανίας και Αυστρίας.

Είχε κερδηθεί ή «Σύμβαση της Χαλέπας» (3-10-1878). Είχε αναγνωρισθεί από τήν Τουρκία και τις Μεγάλες Δυνάμεις ή ύπαρξη τού «Κρητικού ζητήματος» και είχε εισαχθεί στήν Κρήτη κάποια μορφή ύποτιπώδους κοινοβουλευτισμού. Αλλά ή Τουρκία, όστι έδινε με τόν ένα χέρι, ύστερα από μεγάλη πίεση τόν έπαυσε αμέσως με τόν δύο όπως λέγεται. Παρεμποδίζει τήν ισχύ βασικών όρων της Σύμβασης. Γι' αυτό και ή Επανάσταση τού 1889, με τήν όχι καλή διεξαγωγή της και ανάκληση από τήν ύψηλή Πύλη τών προνοιών τού 1878. Αλλά ό Κρητικός, που είχε μάθει να παίρνει με τόν σπαθί τόν ότι τόν άνηκε άλλα τόν άρνούντουσαν οί ισχυροί της γής, καταφεύγει πάλι στα έσχατα. Στίς αιτήσεις και τέλος στα όπλα. Ετσι φθάνομε στή Μεταπολιτευτική Επιτροπή τού 1895-96 (1) με τήν αξιόλογη δράση της, που ξεκίνησε από τόν Βάμο τού Αποκόρωνας, στή δημιουργία τού Στρατοπέδου τού Ακρωτηρίου, στίς σφαγές τών Χανίων από 19 και 23 Ιανουαρίου τού '97, στή συγκίνηση της ελεύθερης Ελλάδας, στήν άποστολή συμβολικού στρατού κατοχής υπό τόν Τιμόλ. Βάσο (2-2-97) στόν έπαισχοντο θομβαρδισμό της σημαίας μας στό Ακρωτήρι (9-2-97) και στήν άπόφαση τέλος τών «Προστάτιδων Δυνάμεων» — να προκρίσουν τόν πολύπαθο νησί μας με «αυτόνομο πολίτευμα υπό τήν έπικυριαρχία τού Σουλτάνου».

Με ξεχωριστές τιμές είχε κατεθεί στήν Κρήτη σάν ύπατος Αρμοστής ή Πρίγκιπας Γεώργιος, δεύτεροτοκος γιός τού Βασιλιά τών Ελλήνων Γεωργίου. Ο Χριστιανικός λαός της Κρήτης τόν ύποδέχθηκε (9-12-98) κυριολεκτικά σάν άποσταλμένο από τή Θεία Πρόνοια και «άραβάνο» για τήν Ένωση. Η βέλησή του ήταν Νόμος. Μικρανεφίσις τού Τσάρου «πασών τών Ρωσιών» Νικόλαου Β' τού όποιου τού είχε σώσει τή ζωή όταν ήταν (ο Νικόλαος) Τσάρεβιτς (διάδοχος) αναθρεμένος, με τόν συγκεντρωτισμό και τόν απολυταρχισμό της Αύλης τού άθηνών, παρά τίς λίγες δημοκρατικές εκλάμψεις τού Βασιλιά πατέρα του ψυχρόνθηκε στήν αρχή με τόν προοδευτικά - δημοκρατικά στοιχεία της εποχής και αργότερα ήρθε σέ ρήξη. Τού Βασιλιά ό γιός από τή μιά μεριά ό Γεώργιος, νέος, ώραίος (πριντσιας), ό εκπρόσωπος τών προοδευτικών - δημοκρατικών δυνάμεων, ό Ελ. Βενιζέλος από τήν άλλη, σάρκα από τή σάρκα τού Κρητικού λαού. Ο Βενιζέλος άγωνίζεται να συγκρατήσει τόν Γεώργιο από τόν κατήφορο που είχε πάρει. Τά άρθρα του τού 1901 με γενικό τίτλο «Γεννηήτω φώς» και τόν «Μολών λαβέ» τού 1902 δέν φρονιματίζουν τόν νεαρό θαυλόπουλο — 35 περίπου χρόνων — πού εφουλκεί. Απολύει τόν Βενιζέλο (18-3-1901) από τή θέση τού Συμβούλου, ύπουργού της Δικαιοσύνης, τόν εκπρόσωπο τού λαού που είχε επιτέλεσει θαυμαστό έργο.

Και επειδή ή δράση φέρνει τήν αντίδραση, ό Βενιζέλος, υπεραμυνόμενος τών άπαράγραπτων δικαιωμάτων τού τυραννημένου Κρητικού λαού, ίδρισε τή «Νωμμένην άντιπολιτευσίαν», (26-2-1905), της όποιας «παγκρήσιος, δύο από τά 18 ιδρυτικά μέλη ήταν Αποκορωνιώτες. Ο Μανώλης Μουντάκης, Κεφαλιανός, Γιατρός επιτελικός στό Στρατόπεδο τού Ακρωτηρίου και Δήμαρχος Χανίων από 1911-1929 και ό Ανδρέας Κακούρης όπλαρχηγός και λεβεντάνθρωπος από τόν Μελιδώνι. Σήμερα τόν άρχοντικό του έχει μετατραπεί ούσιαστικά σέ αξιόλογο λαογραφικό μουσειό. Από τόν 1901 περίπου οί δρόμοι τών δύο ηγετών χωρίστηκαν. Τόν Βενιζέλο, τόν λαοπρόβλητο ηγέτη και τόν Γεωργίου, τόν «διωρισμένου», «κληρονομικό δικαίωματι». Τόν πώς, ύστερα από αυτά, φθάσαμε στήν επανάσταση τού Θερίσου, και γνωστό είναι (2) και δέν είναι της στιγμής. Εμείς θα προσπαθήσουμε να άπομονώσουμε τά ιστορικά στοιχεία τά σχετικά με τόν Αποκόρωνα και τούς Αποκορωνιώτες κατά τήν επανάσταση τού Θερίσου όπως είναι τόν θέμα μας. Θέμα όχι εύκολο. Τόν άποστολούμε όμως χάρη τού καλλιτεχνικού συλλόγου μας «Ο Αποκόρωνας» με τήν έξο-

ζηλευτή δράση και αξιόλογη παρουσία στή δημόσια ζωή και της εφημερίδας μας «Φωνή τού Αποκόρωνας» που σάν τήν εργάτιδα μέλισσα συλλέγει κάθε σχετικό με τήν επαρχία, τόν καταγράφει στίς φιλόδενες στήλες της, ώστε με τήν πάροδο τών ετών να σχηματισθεί κάτι σάν ιστορικό «corpus», που θα βοηθήσει τούς «επιγιγνομένους».

Τόν ποτήρι κατά τού Αρμιοστή ξεχειλίσε όταν τόν Μάη τού 1904 τετραμελής Επιτροπή από τόν γέροντα και μαρτυροκαπιτισμένο πολέμιση Ανανώνιστη Μαγουσογιαννάκη, Σφακιανό, τόν ήρωικό καπετάν Γιάννη Καλογερό από τούς Κάμπους της Κυδωνίας, τόν Γ. Φούμη, ήθική, πολιτική αλλά και πολεμική προσωπικότητα τού Δ. Σελίνου, και τόν Βασίλειο Χατζηδάκη, επιστήμονα γιατρό, παλίο βουλευτή τού Αποκόρωνας, Ασηγωνιώτη, επισκέφθηκε τόν Πρίγκιπα για να τού επιδώσει ύπόμνημα, έγινε δεκτή με πικρόχολα άν όχι και ειρωνικά σχόλια και στό τέλος έφυγε άπρακτη, για να μόν πούμε ότι διώχθηκε. (3) Ο Εμμ. Μουντάκης από τήν πρώτη στιγμή είχε άνεβει στό Θερίσο και ύπογράφη με τόν Βενιζέλο και άλλους 7 αναφορά για τά αίματρά γεγονότα της 11-3.

Ο Ανδρέας Κακούρης με τά παλικάρια του στηρίζει τήν επανάσταση στό Θερίσο, γι' αυτό και ή ύπογραφή τού φαίνεται σέ έγγραφο (Θ. 12-3-1905). Ο ίδιος είχε μετάχει έπιτροπής από 5 μέλη με έπικεφαλή τόν Βενιζέλο που είχε έπισκεφθεί τόν πρωθυπουργό Αλέξανδρο Ζαΐμη, για να τού αναπτύξει όσα γίνονταν στήν Κρήτη. Όμως ό Πρόεδρος της Ελληνικής Κυβέρνησης δέν συγκινήθηκε φαίνεται από τήν τραγωδία τού Κρητικού λαού και ό Βενιζέλος σκέφθηκε να παραιτηθεί από τήν πολιτική και να δικηγορήσει στήν Αίγυπτο. Η παρέμβαση όμως εκλεκτών τού φίλων τόν έπεισε να αλλάξει γνώμη και έτσι τόν κέρδισε ή Κρήτη στήν αρχή και ή Ελλάδα κατόπιν. (4).

Ο Ανδρέας Κακούρης μετά τόν 1878 ύπηρετεί σάν ύπολοχαγός της Χωροφυλακής και έπειτα λοχαγός στό Σέλινο. Τόν 1890 έπαρχος Μυλοποτάμου. Τόν 1905 Αντιπρόεδρος της Επαναστατικής Συνελεύσεως στό Θερίσο και αργότερα βουλευτής Αποκόρωνου. Σπουδαία ή συμβολή του στίς συνομιλίες, που έγιναν στό Καλαμίτσι για τόν τερματισμό της επανάστασης. Από τόν ημερολόγιο του άποστούμε περιληπτικά. Πέμπτη 10-3 7 μ.μ. φεύγουν για τόν Θερίσο 56 Αποκορωνιώτες με άρχηγό τόν Ανδρ. Κακούρη. Από τόν Μελιδώνι 7, από Κάινα 8, από Νίπος 7, από Παϊδοχώρι και Φρέ ανά 6, από τά Κυριακοσέλια, Νιό Χωριό, Βάμο, Ξεροστέρνι και Σούρη άν τρεις, από Στύλο, Πρόβαρμα, Νεροχώρι ανά δύο, και από Χυλιουμούδου ένας. Συγκεντρώνονται στά Κυριακοσέλια στό σπίτι τού Αντ. Κουράκη και από εκεί φθάνουν στό Θερίσο τήν Παρασκευή 10 π.μ. Τούς χαιρετούν με τίς σημαίες και πυροβολισμούς.

Παρασκευή 11-3, ώρα 2 μ.μ. Δοξολογία στόν Αγ. Γεώργιο. Κηρύσσεται ή Ένωση. Τόν μεσημέρι φθάνουν 6 Ασηγωνιώτες και σχηματίζεται τόν προσωρινό προεδρείο με Αντιπρόεδρο τόν Κακούρη. Στή 16 ό Κακ. με επαναστάτες Αποκορωνιώτες συνοδεύει τόν πληρεξούσιο Μυλοποτάμου Μπυράκη μέχρι τήν Επισκοπή Ρεθύμνης. Επιστρέφοντας στόν Κουρνά κηρύσσουν τήν Ένωση και στόν Αγ. Παντελεήμονα της Κάινας κάνουν δοξολογία. Φαίνεται ότι κατά τή μέρα τών εκλογών (20-3) οί επαναστάτες έσπασαν καλτες στόν Αποκόρωνα γιατί αργότερα φθάνουν στό Θερίσο 12 Αλικαμπίτες με τά έγγραφα της Γεωργιούπολης και τού Μπρόσπερου. Στίς 27 καταφθάνουν 4 Γαβαλοχωριανοί με τόν ψήφισμα. Μαζί τών και Κοκκινόχωριανοί. Περί τά μέσα Ιουνίου οί Θερισιανοί σκέφθηκαν να έλευθερώσουν τούς φυλακισμένους στό Ιτζεδίν πολιτικούς τών φίλους. Οί γραπτές πηγές που έχω ύπόψη μου δέν αναφέρουν τίποτε άλλο. Η παράδοση όμως διασίζει τόν άνομα ένός παράτολμο Μπαρπούνη, που με τούς άνδρες του τόν κατόρθωσε. Εκτός από τούς Μουντάκη και Κακούρη είχαν φθάσει στό Θερίσο και πολλοί Αποκορωνιώτες υπό τούς άρχηγούς Νικ. Κουτσοουρελάκη, Πεμονιανό, Πετρομάρο, (Μάρκο Πετράκη) από Αση Γωνιά, Στάθη Περούλη, από τή Σούρη και Λεων. Μαλέκο από τόν Βάμο. (5) Ακόμα και ό παλιός δημοσιογράφος Ι. Παπαδάκης Δ/ντής της εφημερίδας «Λευκά Ορη» που είχε χρηματίσει βουλευτής τού Αποκόρωνα και θα εκδώσει στό Θε. τήν τοπική εφημερίδα «Θερίσο» με τόν μικρό χειροκίνητο τυπογραφείο που σώζεται στήν αίθουσα «Βενιζέλου» τού Ιστορικού Αρχείου Κρήτης στά Χανιά Ι.Α.Κ. (6) με ομάδα ενόπλων Αποκορωνιωτών και τόν Βασιανό όπλαρχηγό Ι. Πομπολάκη. Στίς 31 τού Μάρτη εκδόθηκαν 30 εντάλματα συλλήψεως κατά δημοκρατικών πολιτών. Μερικοί συλληφθηκαν ψάλλοντας τόν έθνικό ύμνο, λι-

γο κρυφθήκανε και άλλοι τυχερότεροι ή τολμηρότεροι δραπετεύσαν. Τριμελής έπιτροπή με τόν γνωστό μας Βασ. Χατζηδάκη έπισκέπτεται τούς Συμβούλους (ύπουργούς) τού Πρίγκιπα και ζητεί τήν άπελευθέρωση όσων συλληφθήκανε.

Αν και ό Αποκόρωνας καρδιά της Μεταπολιτευτικής Επιτροπής, κατευθυνόταν από τούς Κουνδουρικους πυκνωσε τίς τάξεις τών Θερισιανών γοητευμένος από τήν προσωπικότητα τού Βενιζέλου και συγκινημένος από τήν εξαγγελία και τήν προσδοκία της Ένώσεως. Ο Δήμος Αρμένων, συνεπώς και οί Καλύβες, ήταν από τήν αρχή Βενιζελικός γιατί τόν επηρέασαν ό τοπικός πολιτευτής Σκανδάλης και άνθρωποι σάν τόν Στρατή Μπουρνάδο. Αφού άρχισε ή επανάσταση προσχωρεί ό Σήφης Λεκανιδής από τούς πρωτεργάτες της Μεταπολιτευσης και τόν ακολουθεί ό Δήμος Γεωργιούπολης δηλ. ό ανατολικός Αποκόρωνας. Προσχωρεί ακόμα και από τόν Βαφέ ό βουλευτής Ι. Παπαδάκης ή Αθεοσάωμ όπως είδαμε, που θα έγκραταλείψει τήν μονόπλευρη Κρητική Βουλή και θα φθάσει στό Θερίσο ένοπλος. Στόν Αποκόρωνα θάραινε πολύ και ή προσωπικότητα τού Σφακιανασποκρωνητή πολιτευτή Χαράλ. Πωλογιώργη, που άνηκε στό τρίτο Κόμμα, όπως έλεγαν έξαιρετικού ρήτορα, που θα προσφέρει άνεκτίμητες ύπηρεσίες ώστε να λυθεί ή Θερισιανή επανάσταση. Αξιοσημείωτο τόν γεγονός ότι στήν επαρχία οί Σταθμοί Χωροφυλακής ούτε ένοχλούσαν τούς επαναστάτες που τήν διατρέχανε άλλα ούτε και οί τελευταίοι ένοχλούσαν τούς πρώτους (7). Στόν Αποκόρωνα γίνονται ένοπλα συλλαλητήρια και ύπογράφονται αξιόλογα λαοψηφίσματα, που εκφράζουν τά αισθήματα και τόν παλμό τού λαού ό όποιος ήθελε ναάπλλαγει από τήν καταπίεση. Από τά πρώτα ήταν τόν Γαβαλοχωριό (25-3-1905) και τών Αρμένων (20-3). Στίς 22-5 εκλόγονται στό Θ. σάν αντιπροσωπιο τού Αποκόρωνα οί Ανδρ. Κακούρης, Παρασ. Κοτζιμπασάκης από Ντουλιανά, Κ. Γιγενάκης από Φρέ, Ν. Κουτσοουρελάκης από Πεμόνια, Εύσταθ. Περούλης από Σούρη, και Ελευθ. Κιαγιάδακης από Νίπος. Στήν εκλογή ψήφισε και ό Στρατής Μπουρνάδος. Πιο μπρός στίς 10 τού Μάη, οί Νιπαιοί είχαν εκλέξει «αντιπροσώπους παρά τή επαναστατική τών Κρητών Συνέλευση» τούς χωριανούς τών Ευάγ. Ι. Μελλιγιουάνη, Στυλ. Κουρομιχελάκη, Ευάγ. Παγιάδακη και Θεοκλή Κακατσάκη.

Με τήν κήρυξη της επανάστασης ο Γεώργιος αντίδρα δραστήρια όπως γνωρίζομε. Κινητοποιεί τή Χωροφυλακή και τά διεθνή στρατεύματα, φυλάσσει τά δημόσια κτίρια στίς πόλεις, απαγορεύει τήν εξαγωγή τροφίμων, άσκει λογοκρισία και κινητοποιεί δυνάμεις για να εκφοβίσει και έξουδετερώσει τούς επαναστάτες. Αυτή ή προσπάθεια γέννησε τόν έπαισόδιο τών Καλυβών. Ενώ οί Καλύβες είχαν ταχθεί με τούς επαναστάτες, 150 περίπου Χωροφυλάκες πάνω «σε δύο μαοίνες» προορμίζονται κάπου σε άφυλακτη όκτιη, αποβιβάζονται και κινούνται ταχύτατα προς τόν έσωτερικό. Ο καπετάν Καλογερός είδοποιεί με έπιστολή τόν τόν Βενιζέλο στό Θ. ό όποιος παίρνει τά κατάλληλα μέτρα. Φαίνεται όμως ότσοι Χωροφυλάκες σκοπό είχαν να χαλαρώσουν τήν πίεση που άσκούσαν οί επαναστάτες στίς λίγες πριγκιπικές δυνάμεις τού Βάμου. Ο Βενιζέλος θέλει να κρατήσει ή περιοχή αλλά χωρίς άδελφική αίματοχυσία. Γράφει λοιπόν στό Μάνο από τόν Θ. (8-6-1905). «... Να μεταβεί ή δύναμις τών ήμετέρων μαρκάν, να προλάβει και καταλάβει επικαίρους θέσεις όπως άποκρούσει μακρόθεν τήν προσέλευση έπικουριών οίτινες ήθελον προσέλθει εις τούς Χωροφυλάκας». (Τού Βάμου). Τήν ίδια μέρα ό Φούμης γράφει «... Να άποφυγώμεν τήν αίματοχυσία παρατιούμενη της ιδέας της έξώσεως της Χωροφυλακής...» Ο Βάμος και οί Καλύβες διαδραμάτισαν ρόλοπραγματοποιητή. Ο Βάμος σάν πρωτεύουσα της Επαρχίας και έδρα τών πριγκιπικών δυνάμεων βρισκόταν, στήν καρδιά φιλοθερισιανή περιοχή. Οί Καλύβες πάλι κέντρο άρχοντων πριγκιπικών αλλά και επαναστατικών δυνάμεων. Επί μέρες ό Μάνος είχε στήσει τόν στρατηγείο του στήν «Τσιβαριανή κορυφή» από τήν όποια εξαπόστειλε έγγραφα και δυνάμεις του και στήν όποια λάβαινε όσα οί Δυνάμεις Κατοχής τού έστελναν. Ποιά είναι αυτή ή «Τσιβαριανή κορυφή» με τήν τόνση ιστορία άγνωστή σήμερα; Στίς αρχές τού Ιουνίου ό Μάνος, ύστερα από συμφωνία που έκαμε με τόν Διοικητή τών Αγγλικών Στρατευμάτων τών Καλυβών πραγματοποιήσε συνάντηση μαζί του και καθόρισαν ζώνη μέσα στήν όποια θα έκινούντο οί Χωροφυλάκες, 300 μ. από τήν κορυφή τού Καστελλίου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Επαναστάτες από τόν Αποκόρωνα στό Θερίσο τόν 1905

ΜΟΝΤΕΛΙΣΤ ΕΠΕ
Στό πρατήριο τού εργοστασίου μας όδός Ερωφίλης 8 (άπό τόν Απόλλωνα προς τόν ΙΚΑ δεύτερη πάροδος) θα βρείτε:

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΠΟΔ/ΤΑ
Χορηλά, τόν ένα ζευγάρι 1.500
δύο ζευγάρια ΜΟΝΟ 2.300
γόβες, τόν ένα ζευγάρι 2.200
δύο ζευγάρια ΜΟΝΟ 3.500
μποτίνια, τόν ένα ζευγάρι 2.000
δύο ζευγάρια ΜΟΝΟ 3.000
Μπότες, τόν ένα ζευγάρι 2.500
δύο ζευγάρια ΜΟΝΟ 3.500

ΑΝΔΡΙΚΑ ΥΠΟΔ/ΤΑ
Μποτίνια, τόν ένα ζευγάρι 2.700
δύο ζευγάρια ΜΟΝΟ 3.700
υπόδη, τόν ένα ζευγάρι 2.500
δύο ζευγάρια ΜΟΝΟ 3.500

ΠΑΙΔΙΚΑ ΥΠΟΔ/ΤΑ
Τόν ένα ζευγάρι 800
τά δύο ζευγάρια ΜΟΝΟ 1.200

Όλο μας τά είδη είναι δερμάτινα, σε μεγάλη ποικιλία σχεδίων και χρωμάτων.
ΣΕ ΤΙΜΕΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ
ΤΗΛΕΦΩΡΑΣΕΩΝ

ΚΟΡΑΚΑ 9
ΤΗΛ.: 51.029

Φιλκεραμ-Johnson α.ε
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΕΡΑΜΙΚΩΝ ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ ΤΟΙΧΟΥ & ΔΑΠΕΔΟΥ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΑΝΑΣΤ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΓΩΝΙΑ ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 88 & ΥΨΗΛΑΝΤΩΝ - ΤΗΛ. 22748-55 016
ΧΑΝΙΑ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΘΕΡΜΑΝΣΗ

ΜΑΝΤΕΜΕΝΙΟΙ ΙΤΑΛΙΚΟΙ ΛΕΒΗΤΕΣ
BONGIOANNI
Από 22.500-1.000.000 CAL/h.
5 ΧΡΟΝΙΑ ΕΓΓΥΗΣΗ
30% ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΣΤΟ ΚΑΥΣΙΜΟ
ΚΑΥΣΤΗΡΕΣ ΑΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΚΛÖCKNER
Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΘΟΥΡΒΟΙ ΑΣΦΑΛΕΙΣ ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟΙ

ΣΕΡΒΙΣ ΤΗΛΕΦΩΡΑΣΕΩΝ Τηλ: 27.227
ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗΣ - ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ

ΜΑΝΟΥΣΣΕΛΗΣ-ΤΣΑΠΑΚΗΣ ο.ε.
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ Ε.Μ.ΠΟΛΥΤΕΧΝ.
Κυδωνίας 132 - Τηλ. 57030-56966